

РЕШЕНИЕ

№ 12832

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7756** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144 и сл. от ДОПК, вр. с чл. 107, ал. 3 ДОПК.

Образувано е по жалба на „Д Франчайз Ко-България“ АД, ЕИК[ЕИК], [населено място], кв. К., С. промишлена зона, [улица], срещу Акт за установяване на задължение № П-22221423222513 / 23. 05. 2024 г. на орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № АУ-6 / 09. 07. 2024 г. на директора на ТД на НАП С..

В жалбата се излагат съображения, че издадения акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон, тъй като произведената от него електроенергия е от биометан и не представлява задължено лице по смисъла на закона. Сочи съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи си в това, че са установени задължения и за 2023 г., докато резолюцията за извършване на проверка обхваща единствено 2022 г. Моли за отмяна на оспорения акт. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът - директора на ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо изх. 1689 / 30. 06. 2023 г. на Фонд сигурност на електроенергийната система до изп. директор на НАП е уведомен последния за задължените лица § 8 от ПЗР на Закона за прилагане на разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г. и Закона за бюджета на

Националната здравноосигурителна каса за 2022 г.

С писмо изх. № 92-00-907-1 / 28. 09. 2023 г. на изпълнителния директор на НАП до министъра на енергетиката е отправено запитване за 19 бр. лица, между които и „Д Франчайз Ко-България“ АД, които се самоопределят като попадащи в изключението на чл. 7 от Регламент (ЕС) 2022/1854.

С писмо изх. № Е-12-00-337 / 29. 09. 2023 г. министъра на енергетиката е уведомил изп. директор на НАП, че посочените в предходното писмо обекти не следва да се третират, като инсталации използващи биометан и съответно тези обекти имат задължение да внасят във ФСЕС целеви вноски.

С Резолюция за извършване на проверка № П-22221423222513-ОРП-001 / 27. 11. 2023 г. издадена от орган по приходите, изменена с промяна на резолюция от 21. 12. 2023 г., 30. 01. 2024 г., 26. 02. 2024 г., 25. 03. 2024 г. и 25. 04. 2024 г. е разпоредено извършването на проверка на „Д Франчайз Ко-България“ АД по отношение на вноски за Фонд СЕС за периода 01. 01. 2022 г. – 31. 12. 2022 г.

С Протокол № П-22221423222513-073-001 / 23. 05. 2024 г. са обобщени резултати от извършената проверка на „Д Франчайз Ко-България“ АД по отношение на вноски за Фонд СЕС за периода 01. 01. 2022 г. – 30. 06. 2023 г.

С Акт за установяване на задължение № П-22221423222513 / 23. 05. 2024 г. на орган по приходите при ТД на НАП С., е констатирано, че юридическото лице, като производител на електрическа енергия, не е заплащало дължимите вноски към Фонд СЕС, определени на основание § 8 от ПЗР на Закона за прилагане на разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г. и Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2022 г. и е установено вземане в размер на 143 352,16 лв. главница и 24 938,38 лв. лихви. Актът е връчен на електронен адрес, видно от приложената (стр. 96) разпечатка на 12. 06. 2024 г.

С жалба вх. № 53-04-488 / 14. 06. 2024 г. (стр. 86), е оспорен издадения АУПДВ пред директора на ТД на НАП С..

С Решение № АУ-6 / 09. 07. 2024 г. на директора на ТД на НАП С., е отхвърлена подадената жалба. Решението е връчено на 15. 07. 2024 г. на електронен адрес.

С жалба вх. 53-04-488 / 31. 07. 2024 г., изпратена по пощата на 26. 07. 2024 г. (стр. 188) е оспорен акта пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентния орган – орган по приходите към ТД на НАП С..

В конкретния случай актът е издаден служебно, въз основа на данните изпратени от трето лице (писмо от ФСЕС с приложена справка), тъй като задължението не е платено и не е извършена ревизия, съобразно чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

Съдът намира, че при издаването на АУПЗ са спазени процесуалния и материалния закона, противно на доводите за обратното в жалбата.

На основание § 8, ал. 1 от ПЗР на Закона за прилагане на разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г. и Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2022 г., производителите на електрическа енергия със съоръжения за производство на електрическа енергия с инсталирана мощност над 1 MW, чиито пазарни приходи са получени от продажбата на

електроенергия, произведена от източници по чл. 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2022/1854 на Съвета от 6 октомври 2022 г. относно спешна намеса за справяне с високите цени на енергията (ОВ, L1 261/1 от 7 октомври 2022 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2022/1854", и за енергия, произведена от въглища и водноелектрически централи съгласно чл. 8, параграф 1, букви "в" и "д" от Регламент (ЕС) 2022/1854, внасят във Фонд "Сигурност на електроенергийната система" целеви вноски, представляващи положителната разлика между пазарните приходи без данък върху добавената стойност и определения таван на приходите, изчислен при прилагане на стойностите за съответния тип производител, с период на доставка от 1 декември 2022 г. до 30 юни 2023 г., с изключение на сделките с балансираща енергия, необходима за нуждите за балансиране на електроенергийната система от ЕСО ЕАД. Размерът на целевата вноска се изчислява за всяка сделка.

В тази връзка са неоснователни доводите в жалбата, че дружеството не е задължено лице, по смисъла на горепосочената разпоредба.

На основание § 9 от ПЗР на Закона за прилагане на разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г...., в 15-дневен срок от влизането в сила на този закон Агенцията за устойчиво енергийно развитие, операторите на електропреносната и електроразпределителните мрежи и търговците на електрическа енергия подават във Фонд "Сигурност на електроенергийната система" информация за задължените лица по § 8, ал. 1, 3 и 4.

Видно е, че с писмо изх. 1689 / 30. 06. 2023 г. (стр. 127) на Фонд сигурност на електроенергийната система до изп. директор на НАП е уведомен последния за задължените лица § 8 от ПЗР на този закон и „Д Франчайз Ко-България“ АД фигурира в таблица 4 от това писмо като дружество, което не е подало дължимата декларация.

В същото време са неоснователни довод и доводите в жалбата, че дружеството използва биометан, а не биогаз, поради което изключението на чл. 7 от Регламент (ЕС) 2022/1854, тъй като с писмо изх. № Е-12-00-337 / 29. 09. 2023 г. министъра на енергетиката (стр. 132) е уведомил изп. директор на НАП, че няма дружества, които да попадат в това изключение.

В тази връзка следва да се отчете, че именно по повод възраженията на жалбоподателя, че използва биометан за производството на електрическа енергия, това дружество се е обърнало към Агенцията за устойчиво енергийно развитие, която с писмо изх. № РД-07-81 от 17. 01. 2024 г. (стр. 117) е изразила становище, че енергийният обект БиоГЕЦ „Д Франчайз-Пещера“ използва биогаз за производството на електрическа енергия.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че акт не можел да се издаде по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК, тъй като е безспорно че дружеството не е подало декларация, като законът дава възможност това да стане служебно по собствени данни или по данни получени от трети лица, като в случая не е извършена ревизия.

Неоснователни са и доводите за недължимост на предвидените в закона целеви вноски, защото дружеството имало високи пределни разходи, тъй като закона не изследва пределните разходи, а единствено тавана на приходите.

В тази връзка следва да се посочи, че по делото е представено (стр. 133 и сл.) Решение № Ц-17 / 01. 07. 2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, като с това решение са актуализирани преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници. Видно е, че с това решение е разгледано становище на „Д Франчайз Ко-България“ АД по повод увеличените цени на разходите за суровина. Комисията приема това възражение за частично основателно, поради което увеличава преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява стойностите на тези ценообразуващи

елементи.

На съдът е служебно известно (като тази информация е достъпна и до страните в настоящото производство, доколкото е публикувана на интернет страницата на АССГ), че по жалба на „Д Франчайз Ко-България“ АД срещу Решение № Ц-17 / 01. 07. 2022 г. на КЕВР, е било образувано адм. д. № 7348 / 2022 г. по описа на АССГ. В това производство подробно са изследвани възраженията на дружеството относно увеличението на пределните разходи, като с Решение № 4471 / 05. 07. 2023 г. е отхвърлена жалбата. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Съдът намира, че именно при оспорването на решението на КЕВР дружеството жалбоподател е упражнил правото си на възражение по отношение на разходите свързани с производството си, поради което тези възражения са неотнوسими в настоящото производство. В тази връзка и беше оставено без уважение искането на жалбоподателя за допускане на ССЧЕ по настоящото дело, като неотносимо към спора, още повече че както се отбеляза по-горе, законът изследва единствено тавана на приходите.

В тази връзка следва да се отбележи, че от страна на „Д Франчайз Ко-България“ АД е представена (стр. 248) молба до Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, с което иска заплащане на дължима премия за юни 2024 г. в размер на 332 460 лева, която обаче няма да им бъде заплатена, заради наличието на публични вземания, произтичащи от оспорения в настоящото производство акт, поради което жалбоподателят се съгласява да си заплати задължението по акта.

Видно е, че дружеството жалбоподател желае да се ползва от всички премии като притежател на централа за производство на електрическа енергия от биомаса, посочена изрично в Договор за компенсиране с премии № ВЕИ-163 / 31. 07. 2019 г. (стр. 13), но в същото време, твърди че не попада в приложното поле на закона и не следва да внася целеви вноски, тъй като не произвежда ел. енергия от биомаса, а от биометан.

В същото време, конкретният размер на установените от административния орган задължения не са оспорени в производството, поради което съдът намира, че същите правилно са определени.

Съдът намира, че при издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя се твърди, че съобразно издадените резолюции за извършване на проверка, проверявания период е за периода 01. 01. 2022 г. – 31. 12. 2022 г., докато с акта са установени задължения за м. 12. 2022 г. и м. 01. 2023 г.

Съдът намира, че в случая не е налице нарушение, тъй като няма възложена ревизия, при което да има установени задължения извън ревизирия период

Възложената проверка е приключила с протокол от проверката № П-22221423222513-073-001 / 23. 05. 2024 г. като в него са посочени констатации за периода 01. 01. 2022 г. – 30. 06. 2023 г.

Освен това, съгласно чл. 110, ал. 4, изр. I от ДОПК, проверката се извършва от органите по приходите, без да е необходимо изрично писмено възлагане. След като не е необходимо такова писмено възлагане е допустимо да се установяват обстоятелства и за друг период, различен от този за който има писмена резолюция.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Д Франчайз Ко-България“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на задължение № П-22221423222513 / 23. 05. 2024 г. на орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № АУ-6 / 09. 07. 2024 г. на директора на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Д Франчайз Ко-България“ АД, ЕИК[ЕИК], [населено място], кв. К., С. промишлена зона, [улица], да заплати на Териториална дирекция на НАП С. – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 11 381 (единадесет хиляди триста осемдесет и един) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: